

ת"פ 15941/07/16 - מדינת ישראל נגד פליפה בני פייזיביון

בית משפט השלום בירושלים

26 דצמבר 2018

ת"פ 15941-07-16 מדינת ישראל נ' פייזיביון

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל ע"י ענף תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

פליפה בני פייזיביון על ידי ב"כ הנאשם
עו"ד יריב אבירם

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם, תושב ירושלים, יליד 1991, הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, עבירות לפי סעיפים 380 ו-452 לחוק העונשין התשל-ז-1977.

הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום וסוכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר וכן לממונה על עבודות השירות להכנת חוות דעת.

סוכם, כי אם התסקיר יהיה חיובי והנאשם יקבל אחריות וישתף פעולה עם שירות המבחן, ככל שיימצא מתאים לעבודות שירות, המאשימה תגביל עצמה ל-4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪.

מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 9.4.16 נכנס הנאשם ל"קפה נאמן" ברח' יפו בירושלים יחד עם חברתו. הנאשם ביקש לשלם על המנה שהזמין וניגש לקופאית שם עמדה המתלוננת. הנאשם אמר לה כי אינו אוהב את הטונים שלה והחלו חילופי דברים בין השניים. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת וגרם במזיד להיזק ברכוש בכך שנטל צלחת חרסינה שהיתה במקום והשליכה לעבר המתלוננת. כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חבלות, חתך

בקרקפת באורך של 0.1*1 ושפשוף בלחי שמאל. כמו כן, הצלחת נשברה לרסיסים.

2. תסקיר שירות המבחן

קצינת המבחן מציינת כי נשלחה לנאשם הזמנה לפגישה באמצעות הדואר, והזמנה בפקס לבא כוחו להתייצב בתאריך 9.8.2017, אך הנאשם לא הופיע לפגישה. נעשה ניסיון להשיגו טלפונית, אך נמצא כי קו הטלפון אינו מחובר. בהמשך נשלחה הזמנה נוספת לפגישה, באמצעות בא כוחו, לתאריך 4.9.2017 ונעשה ניסיון נוסף להשיגו טלפונית, ושוב נמצא כי קו הטלפון אינו מחובר.

ביום 1.10.2017 הנאשם יצר קשר עם שירות המבחן וביקש להיפגש, הובהר לו שנותרו שבועיים ימים עד לדיון שנקבע לתאריך 15.10.2017 ובמהלכם חופשת חג הסוכות, ולא יעלה בידי שירות המבחן לפגשו ולהגיש תסקיר בעניינו. כך או אחרת, לא הוכן תסקיר בעניינו של הנאשם.

3. חוות דעת ממונה על עבודות שירות

הנאשם בן 26 רווק השוהה בצפון הארץ. לדבריו, התגורר כ-4 שנים בירושלים וביום 1.7.2018 עבר לתל אביב בשל נסיבות כלכליות ותעסוקתיות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי חלקי בשל מעורבות בפלילים. על אף שכחלק אינטגרלי ומשמעותי בהליך המיון והאבחון, נדרש מן המעומד לביצוע עבודות שירות המוטלות עליו ליתן בדיקת שתן, הנאשם סירב לתת דיגמת שתן לצורך בדיקתה.

על פי החלטת בית המשפט, התייצב הנאשם ביום 11.7.2018 לפני הממונה לריאיון התאמה, ובמעמד זה מסר דיגמת שתן. בממצאי הבדיקה הראשונית התגלה בדגימת השתן תוצר חילוף חומר קוקאין. בחוות הדעת מסכמת מיום 29.10.2018 צוין שבדיקת השתן מיום 11.7.2018 בה נתגלה תוצר חילוף חומרים של קוקאין, נשלחה ביום 4.10.2018 לאימות נוסף ועל פיו, אכן מדובר בתוצר חיובי לשרידי סם מסוג קוקאין.

ממצא זה, בנוסף לסירובו של הנאשם ליתן בדיקת שתן, מוכיח נכוחה שהנאשם מתקשה להימנע משימוש בסמים, וכי אינו מתאים לביצוע עבודות שירות שכן לא ניתן לצפות את אופן ו/או רציפות תפקידו ועל כן קבע הממונה כי אין מקום להשמתו של הנאשם במסגרת עבודות שירות.

4. טיעוני ב"כ הצדדים

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה טען כי הנזקים שגרם הנאשם למתלוננת משקפים נאמנה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם - שלמות גופה, תחושת הביטחון, פגיעה בכבוד ופגיעה בחופש עיסוקה של המתלוננת.

לדברי ב"כ המאשימה, מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין חצי שנת מאסר בפועל ויש למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחם האמור.

לשיטתו, מאחר שהנאשם לא כשיר לעבודות שירות, יש לגזור עליו מאסר של ארבעה חודשים בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת על סך 2,500 שקלים חדשים והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם מגולל את מסכת ילדותו המורכבת של הנאשם, אשר עלה לארץ בגיל צעיר עם אביו אחיו ואחותו, ללא אימו שנותרה בארץ מוצאם. לימים אביו הסתבך בחובות כתוצאה מהימורים והנאשם אחיו ואחותו ננטשו. בעקבות הנטישה, הנאשם דר ברחוב באותם הימים, אך למרות קשיים שחוה התגייס לחיל השריון ושירת שמונה עשר חודשים. עקב קשיים שונים, שוחרר. משחרורו ועד היום הנאשם משתדל להשתלב במקומות תעסוקה ללא הצלחה ועובד בעבודות מזדמנות.

ב"כ הנאשם הפנה למדיניות הענישה הנלמדת מפסיקה במקרים זהים, שם הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל למספר חודשים, וביקש שמתחם העונש יהיה בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר ספורים בפועל, כאשר העונש שיוטל על הנאשם יהיה בתחתית המתחם. נוכח מצבו הכלכלי, ביקש להפחית מסכומי הפיצויים והקנס.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה עניפה התומכת בטענותיו.

הנאשם בדברו האחרון, פירט את סיפור חייו, ילדותו ומשפחתו אשר לא היטיבו עמו. הוא טען, כי אי ההגעה ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן נעשה בשגגה בשל קצר תקשורתי. לדבריו, הוא אינו צורך סמים, מנסה לחסוך ולהקים עסק ולבנות משפחה ולכן מבקש הזדמנות, חושש מריצוי מאסר בפועל והשלכותיו על עתידו.

5. מתחם הענישה ההולם

בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה, היינו היחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והיזק לרכוש במזיד, הערכים החברתיים הנפגעים בעבירות הם ההגנה על שלמות גופו של האדם, הביטחון האישי של הפרט וכבודו.

חומרת מעשיו של הנאשם אינה מוטלת בספק; תקיפה באלימות ובריונות שלוחת רסן עד כדי גרימת חבלת גוף

למתלוננת, שכל חטאה, אף לדבריו - טון דיבורה שלא נעם לאוזניו, וגרימת נזק לרכוש.

אלימות ככלל ובפרט במרחב הציבורי פוגעת פגיעה אנושה באושיות חברה מתוקנת. זילות בערכים אלו הופכים את חיי החברה לבלתי אפשריים. פרצי זעם ואלימות כגון דא מסתיימים, כמו במקרה הנוכחי, בתוצאות קשות, בפגיעות גוף ממשיות, ותורמים תרומה שלילית לאווירת אלימות כללית, לתחושה מייאשת של הפקרת הביטחון האישי.

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד לשישה חודשי מאסר בפועל אשר יכול שירוצו בעבודות שירות.

6. גזירת העונש המתאים

בתי משפט ביטאו שאט נפש מתופעת האלימות אותה יש לעקור מן השורש, ויפה לעניין זה פסיקת כב' השופט ס' גובראן בע"פ 7878/09 מ"י נ' פלוני (פורסם בנבו ב-3.8.10):

"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו".

לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב אף בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק העונשין. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי, ואשר עימה נטילת אחריות על המעשים.

כמו כן, שקלתי את נסיבותיו האישיות המורכבות, כפי שפורטו מפיו ועל ידי בא כוחו.

בנוסף, שקלתי את הנתון שהנאשם לא ריצה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח עד כה, ולכן לריצוי מאסר לראשונה בחייו, תהא השפעה קשה ביותר.

לחומרא, שקלתי את חומרת מעשיו וכיעורם. לנאשם ניתנה הזדמנות לרצות עונש של מאסר בעבודות שירות, אך הוא לא ניצל הזדמנות זו, ושיתוף הפעולה מצדו לקה בחסר.

לצד נתוניו האישיים של הנאשם, שקלתי את הצורך בהעברת מסר חד וברור ליחיד ולחברה, כי אין מקום לאלימות במרחב הציבורי.

נוכח האמור לעיל ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנדרשים, תוך קביעת מתחם העונש ההולם, ובהתחשב

בנסיבות דלעיל, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונשים ברף העליון של מתחם העונש האמור, הוא העונש אליו עתר ב"כ המאשימה, השתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

7. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי מהיום.
 - ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת מהעבירות בהן הורשע.
 - ג. חתימת הנאשם על התחייבות בסך 5,000 ₪, לבל יעבור, במשך שנה, עבירה של היזק לרכוש במזיד, ועבירת אלימות.
 - ד. פיצוי למתלוננת, בסך 2,500 ש"ח. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים החל ב-1/2/19.
 - ה. קנס בסכום של 1,000 ₪, או עשרה ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.2.19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.
- העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח טבת תשע"ט, 26 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, המתמחות הגב' מירי טל ועדי שהם, הנאשם וב"כ עו"ד יריב אבירם.